

XIII.

Trollové

Tak dneska nás čeká vážně, ale vážně obrovský dobrodružství, protože vyrazíme na výlet, pěšky a na tři dny! Jen tak, bez auta a vůbec ne po silnici. Máme mapu, opravdickou, MIJA jde taky s náma, pro jistotu, kdybysme se ztratili, ale jinak máme tu mapu! Je na ní nápis Trollheimen a mně bylo hnedka jasné, že konečně uvidíme trolly. Protože kde jinde by se takový troll schovával než v Trollím domově. Jenže trollí domov, to jsou kopce a hory, trollové totiž mají vážně rádi kamení, tak se nachodíme. Táta říkal, že si s sebou máme vzít i plavky, protože cestou je jezero, kde se dá koupat, ale obloha teda vypadala dost zataženě. Já si říkala, že bude pršet, a taky jo. Začalo hned, jak jsme vyrazili z kempu ve vesnici Gjevilvasshytta, třikrát jsem si už kontrolovala, jestli jsem to napsala dobře a pořád nevím. Pršelo tak děsně moc, že bysme byli hnedka promočený, ale my máme to goretexový oblečení s mamutem. To je děsně dobrý oblečení, ještě lepší, než kdyby bylo z pravýho mamuta, protože to není, nejdřív jsem myslela, že by mohlo být, ale máma se tomu smála tak moc, když jsem to řekla, že určitě není. Babička měla asi pravdu, když mi v muzeu v Praze u mamuta říkala, že chlupatý sloni už vyhynuli.

Goretex je úplně kouzelná věc, protože třeba když jsou goretexový boty, tak se v nich stojí v louži a oni jsou pořád úplně suchý, vevnitř i zvenku, a jsou suchý, dokud se nedojde v tý louži moc hluboko, protože jediný způsob, jak se dovnitř dá napustit voda, je shora. To já znám, už se mi to stalo, tak si teď musím dávat pozor. Všichni jsme si nesli vlastní batohy a v nich všechno, co budeme potřebovat. Nesmí toho být moc, jinak bysme to neunesli, takže mi máma povolila z mých důležitých věcí jen foťák na trolly, Ouška mám do stanu na spaní místo polštáře a z knížek jsem si mohla vzít jen deník a propisku, protože máma řekla, že dřív si lidi taky jen vyprávěli a že my teď budeme jako dřív, když ještě nebyly knížky a nikdo neuměl číst, takže si budeme vyprávět. A táta taky brzo vyprávěl.